

ת"פ 52560/02/18 - ליאור פרי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52560-02-18 מדינת ישראל נ' פרי ואח'
תיק חיצוני: 79293/2018

בפני כבוד השופט, סגנית הנשיאה, טל אוסטפלד נאוי
המבקש ליאור פרי
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה להורות על תיקון כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק.

כמגד המבקש (ובת זוגתו - נאשמת 2) הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גידול יצור הכנת סמים מסוכנים והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית.

על פי עובדות כתב האישום, החל מחודש אוקטובר 2017 ועובר ליום 18.2.18, גידל המבקש בצוותא עם בת זוגתו, סמים מסוכנים מסוג קנבוס בחצר הבית, במתחם אותו גידרו בגדר במבוק והשער שלו נעול עם שרשרת ומנעול (להלן: "מתחם הגידול").

ביום 18.2.18 לאחר חיפוש שנערך בבית, נמצאו סמים מסוכנים כדלקמן: במתחם הגידול בתוך ארון כיבוי אש, כשפנים הארון מצופה נייר כסף ובמקום מותקנת תאורה ומערכת אוורור, - 7 שתילי קנבוס במשקל 372 גרם. בסמוך לארון כיבוי האש, בארון פלסטיק נוסף, כשפנים הארון מצופה נייר כסף ובמקום מותקנת תאורה ומערכת אוורור, - 6 שתילי קנבוס במשקל 1529 גרם נטו. במתחם הגידול - 5 שתילי קנבוס במשקל 77 גרם. בתוך מתחם הגידול, החזיק המבקש בארון פלסטיק נפרד מאווררים ובתי מנורה. בנוסף, בחדר השינה נמצאו שתי צנצנות, האחת עם 104 גרם קנבוס נטו והשנייה 59 גרם קנבוס נטו. כן נמצאה קופסה שחורה שהכילה 73 גרם קנבוס נטו. בנוסף, בארון חדר השינה נתפסה שקית עם קנבוס במשקל של 214 גרם נטו.

בסך הכל נמצאו 18 שתילי קנבוס במשקל כולל של 1978 גרם ו- 450 גרם קנבוס בחדר השינה. וביחד 2428 גרם קנבוס.

בבקשה, טוען המבקש כי הוא אב לשלושה ילדים קטינים, עורך דין במקצועו ונעדר עבר פלילי. לטענת המבקש, כתב

האישום הוגש כנגדו בניגוד להנחיות ראש חטיבת התביעות מיום 11.7.17: "מדיניות העמדה לדין בעבירה של גידול סם מסוכן" (להלן: "**ההנחיה**" או "**ההנחיות**"). לשיטתו, היה על התביעה להעמיד אותו לדין בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית ולא בעבירה החמורה של גידול סם מסוכן. המבקש מציין כי מדובר במספר מצומצם של 18 שתילים, הוא לא שכר מבנה ייעודי, האמצעים ששימשו אותו לגידול הסמים היו מצומצמים, אין כל מידע מודיעיני המצביע כי סחר בסמים, אין לחובתו עבר פלילי ומשקל הסם אינו רב. עוד מציין המבקש כי הוא סובל מבעיה רפואית ולאחר הגשת כתב האישום הונפק לו אישור להשתמש בקנבוס רפואי.

הסנגור הפנה בבקשתו לת"פ 28748-02-18 (שלום נתניה) **מ"י נ' ארביב**, כתב אישום שהוגש אף הוא בחודש פברואר 2018, אותו החודש בו הוגש כתב האישום בתיק זה. שם, הואשם הנאשם בהחזקת סמים לצריכה עצמית כאשר נמצאו אצלו 4 שתילי קנבוס במשקל כולל של למעלה מ- 1.6 ק"ג והחזקת סמים בתפזורת בביתו. עוד הפנה הסנגור לת"פ 45612-06-18 (שלום נתניה) **מ"י נ' סבאן**, שם הואשם הנאשם בגידול 13 שתילי סם, החזקת סם מוכן לצריכה והחזקת 4 משקלים דיגיטליים. בנוסף, התקבל שם מידע מודיעיני המעלה חשד לסחר בסמים. בית המשפט, קיבל את הבקשה והורה לתקן את כתב האישום, כך שתיוחס לנאשם עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית.

לשיטת הסנגור, בית המשפט מוסמך לדון ולהכריע בטענות במישור המנהלי, המבקש הופלה כנגד נאשמים אחרים וקיימת הצדקה להורות לתביעה לנהוג בשיוויון לקבוצה המתוארת בהנחיות בדבר מדיניות העמדה לדין, כאשר התביעה התעלמה מהנחיות אלה.

המשיבה מתנגדת לבקשה. לשיטתה, הביקורת השיפוטית על מדיניות התביעה ראוי שתהיה בדרך של תקיפה ישירה, עתירה לבג"צ. הבחירה בסעיף האישום הינה בגדר פרורגטיבה של התביעה ונמצאת בליבת שיקול דעתה. המשיבה מציינת כי תפקידה לבחור בסעיף האישום ההולם ביותר את מעשי הנאשם כפי שהם מתוארים בעובדות כתב האישום, ולא מחוייבת לבחור בסעיף אישום המקל עם נאשם. בעניין האכיפה הבררנית מציינת המשיבה, היה על המבקש להצביע על תשתית עובדתית מבוססת.

עוד ציינה המשיבה, כי הנחית ראש חטיבת התביעות, בדבר מדיניות העמדה לדין, בוטלה ביום 1.4.19. המשיבה אבחנה את פסקי הדין אליהם הפנה המבקש וציינה כי אמנם בענייניו אין מידע מודיעיני המצביע על סחר בסם, אך קיים מידע מודיעיני המצביע על גידול הסמים. על כן, לשיטת המשיבה, אין כל בסיס להתערב בשיקוליה ויש לדחות את הבקשה.

דין

הבחירה בסעיף האישום הינה בסמכותה ובהתאם לשיקול דעתה של המשיבה. התערבותו של בית המשפט בשיקול דעת זה, תעשה רק במקרים חריגים וקיצוניים. על המשיבה לבחור את סעיף האישום ההולם ביותר את העובדות המתוארות את ביצוע העבירה.

וכך נקבע בע"פ 42054-08-13 **מדינת ישראל נ' קסטיאל**:

"הכלל הוא, כי התביעה היא "בעלת הבית" על כתבי האישום, וכפועל יוצא מכך הבחירה בהוראות החיקוק הרלבנטיות, שמורה לה. בית המשפט ככלל איננו מתערב בשיקול דעתה, גם אם הוא סבור כי ניתן היה להחליט החלטה אחרת".

בית המשפט יטה להתערב בשיקול דעתה זה של המשיבה רק במקרים קיצוניים ויחודיים. (ראה בג"צ 7195/08 אבו רוחמה נ' הפרקליט הצבאי הראשי).

לא מצאתי כי מדובר כאן במקרה קיצון ומיוחד המצדיק התערבותו של בית המשפט בלב שיקול דעתה של המשיבה.

זאת ועוד, הנחית ראש חטיבת התביעות, אליה הפנה המבקש בעניין העמדה לדין בעבירה של גידול סמים מסוכנים, בוטלה לדברי המשיבה ביום 1.4.19. הנחיה זו היתה לשם התווית מדיניותה של המשיבה. בהתאם להנחיה, היה על המשיבה לבחון את מספר השתילים, משקל הסם, התכנון שקדם לביצוע העבירות, היקף האמצעים ששימשו לביצוע העבירה, עבר פלילי רלוונטי וקיומו של מידע מודיעיני.

אף, על פי ההנחיה, אין מקום להיעתר לבקשה.

אמנם, אין לחובת המבקש עבר פלילי, אין מידע מודיעיני המצביע על סחר בסמים ולאחר הגשת האישום הונפק למבקש אישור לשימוש בשמן קנבוס רפואי במשקל של 20 גר' אך אין די בכך.

נטען כי המבקש גידל, יחד עם אשתו, 18 שתילים של סם מסוכן. אין מדובר במספר שתילים מצומצם. משקל הסם הגיע למשקל של 1529 גר' וביחד עם הסמים שנתפסו בביתם - 2.428 ק"ג. מדובר על כמות שאינה קרובה לכמות המוגדת כצריכה עצמית או לכמות המותרת למבקש בהתאם לרישיון הרפואי.

זאת ועוד, טענתו של המבקש בעניין גידול הסמים לצריכה עצמית, טענה ברור עובדתי.

עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנה המבקש בבקשתו ומצאתי כי אין להסיק מהם לעניינינו.

בת"פ 28748-02-18 מ"י נ' ארביב, דובר על 4 שתילים ללא שימוש בכלים לגידולם. כאשר כאן מדובר, כאמור, על 18 שתילים בהיקף רחב יותר של האמצעים ששימשו לגידול. אף משקל הסמים הכולל נמוך יותר, 1602.99 גרם.

בת"פ 45612-06-18 מ"י נ' סבאן, דובר על 13 שתילים במשקל נמוך באופן משמעותי מעניינינו - 14.36 גרם, משקל שאינו עובר את רף ההחזקה לצריכה עצמית של סם מסוג זה. יצוין, כי מדובר על החלטת ביניים בהליך שטרם הסתיים.

לאור האמור, לא מצאתי להיעתר לבקשה.

קובעת להקראה ליום 23.9.19 בשעה 8:30.

הנאשמים מוזהרים בחובת התייצבות.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשע"ט, 26 יוני 2019, בהעדר הצדדים.